

"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)

Dosar nr.8/J/2016

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA nr.11J

Ședința publică din 25 mai 2016

Președinte judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei X, judecător în cadrul Tribunalului, având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t raportat la art.99¹ alin.2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar, judecător și pârâta judecător X.

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax:021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează faptul că la data de 8.05.2016, pârâta a depus întâmpinare, comunicată Inspecției Judiciare în copie la data de 20.05.2016.

Secția acordă cuvântul asupra chestiunilor prealabile:

Inspecția Judiciară, prin reprezentant și pârâta, personal, arată că nu au chestiuni prealabile de invocat.

Secția procedează la audierea pârâtei judecător X, declarația acesteia fiind consemnată în scris, citită și semnată de către președintele Secției, pârâtă, grefă și atașată la dosarul cauzei.

Secția acordă cuvântul pe formulare de probatorii:

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, arată că nu solicită încuviințarea unor noi probe, decât înscrisurile aflate la dosarul cauzei.

Pârâta, personal, arată că nu are probe de solicitat.

Secția încuviințează proba cu înscrisurile depuse la dosar.

Nemaifiind alte cereri de formulat, Secția constatând cauza în stare de judecată, acordă cuvântul pe fondul cauzei:

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, susține că doamna judecător X, în calitate de judecător investit cu soluționarea cauzei nr. 8414/231/2015, a desfășurat anumite activități și și-a exercitat funcția de judecător, prin încălcarea mai multor dispoziții legale. Astfel, în dispozitivul hotărârii din 2 octombrie 2015, pronunțate în contestație, nu există nicio mențiune referitoare la „capătul de cerere” referitor la contestarea procesului-verbal al Comisiei de liberare din data de 14

[REDACTED] [REDACTED]
iulie 2015, deși plângerea împotriva acestuia a fost actul introductiv de instanță; nepronunțarea echivalează cu menținerea acestui proces-verbal și implicit a nelegalității reducerii pedepsei pentru elaborarea de lucrări științifice.

De asemenea, nu există probe administrate legal din care să reiasă că cele 11 lucrări invocate sunt elaborate de către persoana deținută în timpul deținerii în penitenciar, ceea ce conduce la ideea că există o puternică prezumție că lucrările nu au fost elaborate de către persoana condamnată. Mai mult, lucrările nu sunt științifice, neîndeplinind anumite condiții prevăzute în mod obligatoriu de legislație.

În dosarul instrumentat de doamna judecător persoana deținută nu putea beneficia în mod legal nici de liberarea condiționată, deoarece nu avea împlinită fracția de pedeapsă obligatorie prevăzută de lege, care era de 730 de zile, persoana privată de libertate având executate și câștigate maximum, cu indulgență, 622 de zile.

Inspekția Judiciară a mai susținut că a fost acordată liberarea condiționată unei persoane deținute fără a fi discutată situația sa în Comisia de liberare și fără a fi întocmit procesul-verbal cu mențiunile obligatorii prevăzute de lege, proces-verbal care trebuia să cuprindă, printre altele, poziția fiecărui membru al Comisiei, descrierea faptei pentru care a fost condamnată persoana deținută sau stabilirea anumitor obligații pentru persoana deținută.

Se concluzionează că fapta doamnei judecător X întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t rap. la art. 99 ind. 1 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor,

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

republicată, cu modificările și completările ulterioare.

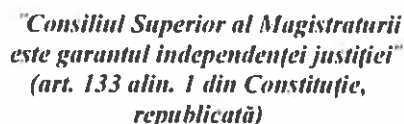
Pârâta, personal, referitor la concluziile Inspecției Judiciare, arată că, dacă cererea de liberare condiționată nu întrunea fracția nu putea fi analizată în comisia de liberări condiționate, precizând că a avut speță în sens contrar, atunci când deținutul a formulat o cerere de liberare condiționată, comisia de fiecare dată s-a întrunit și chiar dacă acesta nu avea îndeplinită fracția, făcea propunerea de respingere a cererii ca prematur formulată și în această situație, deținutul se îndrepta către instanță. Or, în cazul de față, cererea deținutului nu a fost luată în discuție, neștiindu-se de unde s-a apreciat faptul că îndeplinește sau nu fracția, dacă acesta nu îndeplinește sau îndeplinește fracția, nefiind analizat acest aspect de către comisie.

Solicită să se respingă acțiunea, aprecindu-se că în cauză nu există gravă neglijență, ci una simplă, ce nu poate fi considerată abatere disciplinară, față de circumstanțele sale personale.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Deliberând asupra cauzei de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători în materie disciplinară, sub nr.8/J/2015, Inspecția Judiciară a solicitat ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei X,

În motivarea acțiunii se arată că doamna X, în calitate de judecător investit cu soluționarea cauzei nr. 8414/231/2015, a desfășurat anumite activități și și-a exercitat funcția de judecător, prin încălcarea mai multor dispoziții legale, în sensul că, în esență:

- în dispozitivul hotărârii din 2 octombrie 2015, pronunțate în contestație, nu există nicio mențiune referitoare la „capătul de cerere” referitor la contestarea procesului-verbal al Comisiei de liberare din data de 14 iulie 2015, deși plângerea împotriva acestuia a fost actul introductiv de instanță; nepronunțarea echivalează cu menținerea acestui proces-verbal și implicit a nelegalității reducerii pedepsei pentru elaborarea de lucrări științifice;

- nu există probe administrate legal (cum ar fi tabel nominal de scoatere la muncă, foi de pontaj etc.), din care să reiasă că cele 11 lucrări invocate sunt elaborate de către persoana deținută în timpul deținerii în penitenciar, ceea ce conduce la ideea că există o puternică prezumție că lucrările nu au fost elaborate de către persoana condamnată (sau cel puțin nu îi este dovedită contribuția la cele în coautorat); lucrările nu sunt științifice, neîndeplinind anumite condiții prevăzute în mod obligatoriu de legislație (cereri, acte, declarații și angajamente privind respectarea condițiilor de cercetare științifică ș.a.);

- persoana deținută nu putea beneficia în mod legal nici de liberarea condiționată, deoarece nu avea împlinită fracția de pedeapsă obligatorie prevăzută de lege, care era de 730 de zile, persoana privată de libertate având executate și câștigate maximum 622 de zile;

- a fost acordată liberarea condiționată unei persoane deținute fără a fi discutată situația sa în Comisia de liberare și fără a fi întocmit procesul-verbal cu mențiunile obligatorii prevăzute de lege, proces-verbal care trebuia să cuprindă, printre altele, poziția fiecărui membru al Comisiei, descrierea faptei pentru care a fost condamnată persoana deținută sau stabilirea anumitor obligații pentru persoana deținută.

Se concluzionează că fapta doamnei judecător X întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t rap. la art. 99 ind. 1 alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, Inspecția Judiciară își întemeiază prezenta acțiune disciplinară pe dispozițiile art. 98 – 101 din Legea nr. 303/2004 republicată și modificată și art. 44 – 46 din Legea nr. 317/2004, republicată și modificată.

Pârâta a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiate.

În motivare a arătat că nu a încălcat nicio dispoziție legală deoarece cererea condamnatului a fost calificată și soluționată ca liberare condiționată atât de instanța de fond cât și de instanța de control judiciar, iar practica este în sensul de a se pronunța doar cu privire la cererea de liberare condiționată, fără a se mai face

referire și la menținerea sau anularea procesului verbal întocmit de Comisia de liberare. A mai susținut că a apreciat că cele 11 lucrări au fost elaborate de condamnat în timpul perioadei de detenție în virtutea principiului dubiul profită deținutului, neexistând probe în sens contrar. Se mai arată că a apreciat că persoana deținută avea îndeplinită fracția obligatorie de pedeapsă avându-se în vedere inclusiv zilele câștigate ca urmare a elaborării celor 11 lucrări științifice.

Pârâta a mai susținut că a apreciat ca admisibilă cererea condamnatului de liberare condiționată adresată direct instanței fără a fi discutată în Comisia de liberări condiționate tocmai pentru a nu îi îngreuna acestuia accesul liber la justiție. A avut în vedere că deținutul a solicitat liberarea condiționată, iar cererea lui nu a fost discutată în cadrul Comisiei de liberări, fiind analizată doar din perspectiva îndeplinirii condițiilor prevăzute de art.96 alin.1 lit.f din Legea nr. 254/2013. Susține că împotriva procesului verbal prin care i-a fost respinsă cererea de acordare a zilelor câștig pentru elaborarea de lucrări științifice condamnatul nu se mai putea adresa nici Comisiei de liberare, nici judecătorului de supraveghere, ci doar instanței de judecată.

Pârâta a mai invocat în apărare o serie de circumstanțe personale nefavorabile (imposibilitatea efectivă de amânare a pronunțării și studiere a jurisprudenței altor instanțe, 2 intervenții chirurgicale, decesul tatălui său) care au condus la situația reținută de Inspekția Judiciară, motiv pentru care apreciază că nu se poate reține grava neglijență în exercitarea funcției.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

La termenul din 25.05.2016 pârâta s-a prezentat în fața Secției și a fost audiată, declarația acesteia fiind consemnată în scris și atașată la dosarul cauzei. În cuprinsul declarației pârâta a reluat susținerile invocate prin întâmpinare.

În fața Secției a fost administrată proba cu înscrisuri.

Analizând materialul probator administrat în cauză, Secția pentru judecatori în materie disciplinară reține următoarele:

La data de 19 noiembrie 2015 Inspekția Judiciară s-a sesizat din oficiu cu privire la existența unor indicii privind exercitarea funcției cu gravă-neglijență sau rea-credință cu ocazia instrumentării dosarului nr. 8414/231/2015 al Tribunalului de către doamna judecător X din cadrul Tribunalului

Aspectele sesizate au vizat împrejurarea că, urmare a unei contestații formulate de către un petent, prin decizia penală nr. 141/2.10.2015 a Tribunalului a fost desființată în totalitate sentința Judecătoriei, iar în cadrul rejudecării a fost admisă o cerere de liberare condiționată, dispunându-se punerea de îndată în libertate a contestatorului, apreciind instanța implicit că trebuia să i se acorde un număr de 330 de zile-câștigate, ca urmare a elaborării și publicării unui număr de 11 lucrări științifice, deși, din verificările inițiale efectuate, nu a reieșit că ar fi fost respectate dispozițiile legale de fond și procesuale privind modul de reducere a pedepsei.

În urma *verificărilor prealabile efectuate*, prin rezoluția din data de 15 februarie 2016 s-a dispus *începerea cercetării disciplinare față de X, judecător la Tribunalul* pentru existența indicilor de săvârșire a abaterii disciplinare

prevăzute de art. 99 lit.t din Legea nr.303/2004 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cercetarea disciplinară a fost finalizată la data de 24 martie 2016 conform procesului-verbal depus la dosar.

Referitor la situația de fapt , Secția reține următoarele:

Prin sentința penală nr. 347/D/2014 pronunțată de Tribunalul Bacău, definitivă prin decizia Curții de Apel inculpatul Y a fost condamnat la o pedeapsă de 3 ani închisoare, pentru comiterea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 254 C. pen. din 1969, pentru că, în perioada aprilie-iunie 2012, în baza aceleiași rezoluții infracționale, în calitate de profesor de matematică la Colegiul Sportiv a pretins și a primit în mod repetat de la elevii pe care îi avea la curs sau de la părinții acestora diferite sume de bani sub forma unor ședințe de pregătire, dar cu scopul de a-și încălca atribuțiile de serviciu etc. A fost condamnat cu executare în regim de detenție, conform mandatului de executare nr. 415/D/2014/2015.

La data de 4 februarie 2015, ca urmare a emiterii de către Tribunalul a mandatului de executare a pedepsei cu închisoarea nr. 415/D din 4 februarie 2015, petentul a fost arestat și încarcerat în Penitenciarul

La 11 martie 2015 petentul a formulat o cerere, cu număr de înregistrare IV/10145, pentru elaborarea unei lucrări științifice, fără a fi însoțită de recomandarea scrisă privind relevanța tematicii în domeniul ales, din partea unui

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

profesor sau a unui conferențiar universitar din specialitatea în care urma să fie elaborată lucrarea.

Cererea acestuia urma să fie supusă aprobării, pe baza procedurilor legale și administrative existente, inclusiv prin analizarea în Comisia de selecționare și repartizare la muncă pentru recomandări cu privire la programul de muncă și la spațiul de desfășurare a activității, deoarece din punct de vedere legal-administrativ activitatea de elaborare a activității științifice este asimilată unei activități de muncă.

În data de 8 iulie 2015, cu număr de înregistrare B₃ 1209, pe adresa Penitenciarului a fost primit un colet, care conținea un număr de lucrări, fiecare lucrare fiind însoțită de angajamentul prevăzut în Anexa nr. 3 din PO-SDRP-SEAP-07 și de o cerere-tip prevăzută de anexa nr. 4 din PO-SDRP-SEAP-07, datată 1 iulie 2015, prin care se solicita analizarea de către Comisia de propuneri pentru liberare condiționată și acordarea zilelor-câștig pentru fiecare lucrare.

Așadar, persoana privată de libertate Y a înaintat Administrației Penitenciarului Focșani cererea și pachetul cu lucrări solicitând acordarea zilelor-câștig, ca urmare a 11 lucrări, publicate la următoarele date: (9 mai 2013, 24 mai 2013, 28 februarie 2015) și (28 martie 2015, 28-30 martie 2015, 10 aprilie 2015, 24 aprilie 2015, 25 aprilie 2015, 9 mai 2015, 23 mai 2015 și respectiv 12-13 iunie 2015).

În 14 iulie 2015, Comisia din cadrul Penitenciarului pentru stabilirea, individualizarea și schimbarea regimului de executare a pedepselor privative de

libertate, în ceea ce privește liberarea condiționată pentru analizarea solicitării persoanei condamnate de acordare a zilelor-câștigate a analizat cererea persoanei deținute și a respins-o, pentru că, de principiu, nu au fost respectate procedurile privind elaborarea lucrării în penitenciar.

Au fost prezentate în cuprinsul procesului-verbal din 14 iulie 2015 cele 11 lucrări, pe baza cărora persoana privată de libertate a solicitat acordarea zilelor-câștig.

Pentru a respinge cererea persoanei private de libertate Y, Comisia de liberare din cadrul Penitenciarului, cu atribuții de acordare a zilelor-câștig, al cărei președinte este judecătorul de supraveghere a privării de libertate a reținut că procedura acordării zilelor-câștig, ca urmare a elaborării și a publicării de lucrări științifice este cea prevăzută de art. 96 alin. 1 lit. f din Legea nr. 254/2013, Decizia nr. 619/14.10.2011 a Directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor pentru aprobarea Instrucțiunilor privind organizarea muncii persoanelor private de libertate, Secțiunea a 8-a și Procedura operațională PO-SDRP-SEAP-07, aprobată la data de 20 aprilie 2015 ș.a.

Comisia, analizând cererile petentului, a constatat că nu sunt respectate condițiile de formă prevăzute de Decizia nr. 619/14.10.2011 pentru aprobarea instrucțiunilor privind organizarea muncii persoanelor private de libertate, Secțiunea a 8-a și Procedura operațională PO-SDRP-SEAP-07, aprobată la data de 20 aprilie 2015, a apreciat că nu este legală solicitarea petentului de a fi analizat în Comisia de propuneri pentru liberare condiționată în vederea

acordării zilelor- câștig, ca urmare a elaborării lucrărilor științifice, respingând cererea, cum s-a arătat.

Ulterior, persoana privată de libertate Y a contestat procesul verbal din 14 iulie 2015, adresându-se cu o cerere cu caracter penal Judecătoriei și solicitând liberarea condiționată (alături de o alta, pe circuit civil, care a fost înregistrată, din eroare, ca plângere contravențională, fiind asimilat procesul-verbal al Comisei cu un proces-verbal de contravenție).

Prima instanță, prin sentința penală nr. 1623/4 septembrie 2015, pronunțată în dosarul nr. 8414/231/2015 a respins cererea formulată de către petentul-condamnat Y, menționând, în considerentele hotărârii pronunțate că, din procesul-verbal nr. B₃ 35839 PFVN/14.07.2015, întocmit de către Comisia pentru individualizarea regimului de executare a pedepselor privative de libertate din Penitenciarul, precum și din adresa cu nr. B₃ 38773/18.08.2015 rezultă că petentul nu a respectat condițiile de formă și de fond pentru elaborarea de lucrări științifice în vederea acordării de zile considerate ca executate, astfel cum sunt prevăzute de Decizia ANP nr. 619/2011 cu Instrucțiunile privind organizarea muncii persoanelor private de libertate.

S-a apreciat că petentului-condamnat Y nu i se pot acorda zilele-câștig, ca urmare a elaborării unor lucrări de specialitate, prezentând motivele aferente acestei hotărâri.

Astfel, s-a arătat că petentul a fost arestat preventiv în perioada 26.08.2012-1.07.2013. Pe timpul arestului la data de 7 mai 2013 a depus o cerere la Penitenciarul, unde era încarcerat, pentru a i se permite să elaboreze lucrări

[REDACTED] [REDACTED]

științifice. Rezoluția directorului Penitenciarului Bacău a fost „Aprob, cu respectarea adresei ANP cu nr. 223458/DSDRP/15.03.2010”. Astfel, petentul-condamnat a luat la cunoștință că, pentru a beneficia de zile-câștig, ca urmare a elaborării lucrărilor, trebuie parcursă o anumită procedură. Ulterior, la data de 1.07.2013, petentul condamnat a fost pus în libertate și a fost încarcerat la 4.02.2015 în baza mandatului de executare a pedepsei emis pe numele său. Dispozițiile adresei ANP cu nr. 223458/DSDRP/15.03.2010 au fost înlocuite cu decizia ANP nr. 619/2011, însă condițiile de formă și de fond privind elaborarea de lucrări științifice în penitenciar au rămas neschimbate. După încarcerarea sa, petentul a mai formulat două cereri de elaborare a unor lucrări științifice, dar fără a respecta condițiile de formă prevăzute de dispozițiile în vigoare.

Chiar dacă petentului i s-ar fi recunoscut zilele-câștig, ca urmare a elaborării lucrărilor de specialitate, totuși, petentul nu îndeplinește condițiile privind perioada efectiv executată, așa cum prevede art. 59 alin. 2 din Codul penal din 1969, în conformitate cu care liberarea condiționată nu se poate acorda înainte de executarea efectivă a cel puțin jumătate din durata pedepsei, indiferent de numărul zilelor acordate ca urmare a muncii prestate.

Având în vedere cele mai sus expuse, la 4 septembrie 2015, prin sentința Judecătoriei a fost respinsă cererea petentului condamnat Y ca prematur introdusă, întrucât nu a executat fracția legală.

În urma contestației formulate de către petent, prin decizia penală nr. 141/2 octombrie 2015 a Tribunalului a fost desființată în totalitate sentința contestată, iar, în cadrul rejudecării a fost admisă cererea de liberare

condiționată formulată, dispunându-se punerea de îndată în libertate a contestatorului, lucru care s-a și realizat în aceeași zi, 2 octombrie.

În considerentele deciziei, s-a menționat că, într-adevăr, la data pronunțării sentinței penale contestate, 4 septembrie 2015, condiția executării fracției de pedeapsă nu era îndeplinită, însă, la momentul judecării contestației, condiția este îndeplinită, astfel că petentul a dobândit o vocație la acordarea beneficiului liberării condiționate.

În ceea ce privește acordarea zilelor-câștig, ca urmare a elaborării lucrărilor științifice, Tribunalul a reținut în motivare că, potrivit dispozițiilor art. 96 alin. 1 lit. f din Legea nr. 254/2013, cu modificările și completările ulterioare, în cazul elaborării de lucrări științifice publicate sau invenții și inovații brevetate, se consideră 30 de zile executate din pedeapsă, pentru fiecare lucrare științifică sau invenție și inovație brevetate.

A arătat că din textul de lege menționat rezultă că elaborarea unei lucrări ce presupune efort intelectual este asimilată muncii fizice, „condițiile care se cer a fi îndeplinite fiind acelea ca lucrarea să fie științifică și să fie publicată, condiții, de asemenea, îndeplinite în cauză”.

Tribunalul a apreciat că împrejurarea că petentul nu a respectat unele condiții pur formale, prevăzute de un act normativ, emis de directorul general al A.N.P., nu-i poate fi imputată și în niciun caz nu poate conduce la sancționarea petentului, atâta vreme cât în cauză nu s-a făcut dovada că petentului i-a fost adusă la cunoștință Decizia ANP nr. 619/2011.

Mai mult, instanța de control judiciar a conchis că petentul-contestator este profesor și are doctoratul în două materii, așa încât acesta a avut o activitate publicistică anterioară începerii executării pedepsei, a coordonat centre de excelență, a publicat articole în reviste de specialitate și nu este în situația altor persoane condamnate care nu au elaborat niciodată vreo lucrare științifică, iar debutul lor scriitoricesc a fost în timpul detenției și tocmai pentru a beneficia de zile-câștig ca urmare a elaborării și publicării unor lucrări științifice (însă aceste ultim pasaj din motivare sunt preluate din cererea petentului sau însușite din susținerile avocatului).

Potrivit dispozițiilor prevăzute de art. 99 lit. (t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012, constituie abatere disciplinară „exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență”.

Textul prevăzut de art. 99/1 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care legiuitorul definește reaua-credință și grava neglijență, circumscrie sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

Din punctul de vedere al laturii obiective, Secția apreciază că poate intra în sfera răspunderii disciplinare adoptarea unei decizii în afara oricăror prevederi procesuale sau pe baza unei erori macroscopice, pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință) nu poate găsi o justificare.

Astfel, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Pentru ca această faptă să fie ilicită, este necesar ca pârâta să fi încălcat norme imperative pe care ar fi trebuit să le respecte cu ocazia îndeplinirii funcției.

Conținutul legal al faptei cu care a fost sesizată Secția de judecători, ca instanță de judecată, de titularul acțiunii disciplinare, Inspekția Judiciară, îl constituie exercitarea funcției cu gravă neglijență decătrec pârâta X într-o cauză concretă.

Pentru a putea reține existența răspunderii disciplinare, în raport cu abaterea disciplinară mai susmenționată, este necesar a analiza existența elementelor specifice unei răspunderi disciplinare, și anume: existența faptei ilicite, a urmării acesteia – în cazul de față, o atingere adusă relațiilor sociale constând în bunul mers al activității desfășurate, al actului de justiție, de către pârâtă, prin exercitarea funcției de judecător –, raportul de cauzalitate între existența faptei și urmarea produsă, precum și existența vinovăției.

Sub aspectul elementului material al laturii obiective al abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012, Secția reține următoarele:

Potrivit art. 5 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005 republicată și modificată, judecătorii au îndatorirea să asigure, prin

activitatea desfășurată, respectarea legii, să respecte prevederile legale și ale regulamentelor și să dea dovadă de competență profesională.

Judecătorul este obligat, prin natura funcției, să cunoască și să respecte regulile procedurale referitoare la activitatea de judecată, trebuind să dea dovadă de competență profesională, pentru asigurarea respectării și aplicării legii, iar pe de altă parte, este obligat să cunoască și să-și asume efectele încălcării normelor procedurale, atâta vreme cât acestea sunt prevăzute în mod expres, clar și fără echivoc în dispozițiile legale generale .

Conduita profesională a doamnei judecător X trebuie privită din perspectiva prevederilor procesual penale generale/speciale care guvernează modul de soluționare al cauzelor.

Raportat la obiectul prezentului dosar, Secția reține că potrivit art. 97 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, liberarea condiționată se acordă potrivit procedurii prevăzute în Codul de procedură penală, la cererea persoanei condamnate sau la propunerea comisiei pentru liberare condiționată.

Conform art. 587 din Codul de procedură penală, liberarea condiționată poate fi acordată doar dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de dispozițiile legale, prevedere care, prin caracterul ei general, reia dispozițiile legale din vechiul cod.

Art. 95 din Legea 254/2013, referitoare la condițiile de acordare a liberării condiționate, prevede că persoana condamnată poate fi liberată condiționat înainte

[REDACTED]

de executarea în întregime a pedepsei privative de libertate, dacă îndeplinește condițiile prevăzute la art. 99 sau, după caz, la art. 100 din Codul penal, fiind aplicabile eventual dispozițiile legale corespundente din reglementările vechi în măsura în care se apreciază eventual că se aplică legea penală mai favorabilă.

Potrivit art. 425 ind. 1 alin. 7 pct. 2 lit. a din Codul de procedură penală atunci când instanța admite contestația desființează hotărârea atacată și soluționează cauza.

Prin urmare, în situația admiterii căii de atac a contestației instanța are obligația să realizeze o judecată cauzei și să se pronunțe cu privire la toate aspectele deduse judecării, pronunțând o soluție raportat la toate capetele de cerere cu care a fost investită.

Analizând dispozitivul deciziei penale nr. 141/2 octombrie 2015 pronunțate de doamna judecător X, Secția constată că nu există nicio mențiune referitoare la „capătul de cerere” privind contestarea procesului-verbal al Comisiei de liberare din data de 14 iulie 2015, deși instanța de judecată a fost sesizată cu o contestație formulată de condamnat împotriva acestui proces-verbal.

Raportat la dispozițiile art. 425 ind. 1 alin. 7 pct. 2 lit. a din Codul de procedură penală pârâta avea obligația de a soluționa cauza, pronunțându-se și cu privire la contestația formulată împotriva procesului-verbal.

Potrivit art.97 din Legea 254/2013, denumit Procedura de acordare a liberării condiționate, liberarea condiționată se acordă potrivit procedurii prevăzute în Codul de procedură penală, la cererea persoanei condamnate sau la propunerea comisiei pentru liberare condiționată.

Comisia formulează propuneri de liberare condiționată a persoanei condamnate, ținând seama de: a) fracțiunea din pedeapsă efectiv executată și de partea din durata pedepsei care este considerată ca executată, conform art. 96; b) regimul de executare a pedepsei privative de libertate în care este repartizată; c) îndeplinirea obligațiilor civile stabilite prin hotărârea de condamnare, în afară de cazul când dovedește că nu a avut nicio posibilitate să le îndeplinească; d) conduita persoanei condamnate și eforturile acesteia pentru reintegrare socială, în special în cadrul muncii prestate, al activităților educative, moral-religioase, culturale, terapeutice, de consiliere psihologică și asistență socială, al instruirii școlare și al formării profesionale, precum și responsabilitățile încredințate, recompensele acordate și sancțiunile disciplinare aplicate; e) antecedentele sale penale.

Propunerea comisiei pentru liberare condiționată este cuprinsă într-un *proces-verbal motivat*, care cuprinde *poziția membrilor comisiei față de propunerea de liberare*.

Procesul-verbal împreună cu documentele care atestă mențiunile cuprinse în acesta, se înaintează judecătoriei în a cărei circumscripție se află penitenciarul, iar procesul-verbal se comunică de îndată persoanei condamnate.

Prin urmare, *liberarea condiționată se acordă numai în condițiile în care situația persoanei condamnate este analizată în Comisia de liberare, care trebuie să se întrunească legal, iar fiecare membru trebuie să-și exprime poziția, fiind întocmit un document oficial obligatoriu, un proces-verbal motivat*.

Acest proces-verbal se întocmește indiferent de inițiatorul procedurii, Comisia de liberare sau persoana deținută și trebuie să cuprindă, printre altele,

[REDACTED]

poziția fiecărui membru al Comisiei, descrierea faptei pentru care a fost condamnată persoana deținută sau stabilirea anumitor obligații pentru persoana deținută etc .

În speță, situația juridică a persoanei condamnatului nu a fost discutată și analizată în Comisia de liberare și nu a fost întocmit niciun proces-verbal în acest scop.

Singurul proces-verbal întocmit ca urmare a întrunirii Comisiei de liberare, se referă exclusiv la procedura acordării zilelor-câștig pentru elaborarea lucrărilor științifice, ca atribuție suplimentară, distinctă, iar nu la situația condamnatului din perspectiva îndeplinirii condițiilor pentru liberare condiționată.

Judecătorul delegat chiar a declarat că nu a analizat condițiile privind liberarea condiționată, care ar fi presupus verificarea îndeplinirii fracției, analizarea conduitei persoanei etc., deoarece nu s-a întrunit Comisia pentru analizarea acestor aspecte și pentru întocmirea unui proces-verbal, cum se procedează de obicei în dosarele de liberare condiționată.

Relativ la necesitatea analizării situației condamnatului din perspectiva cererii de liberare condiționată, Secția reține că la dezbateri reprezentantul Ministerului Public deși inițial, așa cum reiese din transcrierea ședinței din 2 octombrie 2015, a adus în discuție necesitatea întocmirii procesului-verbal și a analizei în Comisie, ulterior a susținut că se impune eliberarea condiționată. Chiar și în această situație, doamna judecător X avea obligația de a solicita în mod expres comunicarea acestui proces verbal tocmai pentru a respecta dispozițiile legale care reglementează procedura acordării liberării condiționate.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Secția reține că prin modalitatea în care doamna judecător a înțeles să administreze actul de justiție în cauza ce i-a revenit spre soluționare a fost acordată liberarea condiționată unei persoane deținute fără a fi discutată situația sa în Comisia de liberare condiționată constituită la nivelul locului de deținere și fără a fi întocmit procesul-verbal cu mențiunile obligatorii prevăzute de lege. De asemenea, doamna judecător nu a realizat o judecată a cauzei sub toate aspectele în condițiile în care nu s-a pronunțat și cu privire la capătul de cerere având ca obiect contestarea procesului verbal din data de 14.07.2015.

Inspekția Judiciară a mai reținut că doamna judecător X nu a administrat legal probe (cum ar fi tabel nominal de scoatere la muncă, foi de pontaj etc.), din care să reiasă că cele 11 lucrări invocate sunt elaborate de către persoana deținută în timpul deținerii în penitenciar, ceea ce conduce la ideea că există o puternică prezumție că lucrările nu au fost elaborate de către persoana condamnată (sau cel puțin nu îi este dovedită contribuția la cele în coautorat): lucrările nu sunt științifice, neîndeplinind anumite condiții prevăzute în mod obligatoriu de legislație (cereri, acte, declarații și angajamente privind respectarea condițiilor de cercetare științifică ș.a.);

De asemenea, în cuprinsul acțiunii disciplinare s-a mai reținut că doamna judecător X a încălcat dispozițiile legale prevăzute de art. 59 alin.1 din vechiul Cod penal și art. art. 96 alin. 1 lit. f din Legea nr. 254/2013 în sensul că persoana deținută nu putea beneficia în mod legal nici de liberarea condiționată, deoarece nu avea împlinită fracția de pedeapsă obligatorie prevăzută de lege, care era de 730 de zile, persoana privată de libertate având executate și câștigate maximum,

cu indulgență, 622 de zile, acesta presupunând prin absurd (fiindcă la dosar nu sunt probe) că toată perioada de după 17 august 2015 ar fi muncit în cele mai grele condiții și ar fi beneficiat pentru acest lucru de cea mai bună proporție a zilelor-câștig, care este de 2:3;

Relativ la aceste aspecte, Secția reține că nu se pot face aprecieri în legătură cu modul în care judecătorul a concluzionat asupra necesității administrării probelor precum și asupra interpretării materialului probator, întrucât analiza legalității și temeiniciei hotărârii pronunțate în cauza respectivă presupune exercitarea unor prerogative jurisdicționale, care includ, în mod necesar, capacitatea de a decide pe baza unor norme de drept și în cadrul unei proceduri organizate, asupra unei situații de fapt și de drept care intră în competența instanței, cu respectarea principiilor publicității și contradictorialității, cerință care reflectă principiul statului de drept inerent sistemului Convenției europene și protocoalelor sale adiționale.

Practic, susținerile Inspecției Judiciare, astfel cum au fost anterior expuse pe larg, pun în discuție chiar modalitatea concretă de soluționare a cauzei și temeinicia soluției adoptate, aceasta fiind atributul exclusiv al instanței a cărei soluție poate fi cenzurată doar în căile de atac și nu poate face obiectul acțiunii disciplinare. În caz contrar s-ar nesocoti principiul independenței judecătorului reflectat în art. 124 alin. 3 din Constituția României, iar pe de altă parte, a încălca dispoziția constituțională potrivit căreia, hotărârile judecătorești sunt supuse numai controlului judiciar.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

În acest context, Secția reține că interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale, administrarea și analiza probelor, în măsura în care sunt susținute de argumente juridice, logice, sunt de esența actului de judecată, fiind excluse controlului administrativ asupra lor.

Mai mult decât atât, exercitarea dreptului de a sesiza aspectele care vizează neîndeplinirea corespunzătoare de către magistrat a îndatoririlor de serviciu nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac .

Prin urmare, obiectul verificării disciplinare nu-l poate constitui raționamentul logico-juridic al magistratului chemat să judece/instrumenteze o cauză. Opinia pe care acesta și-o formează în urma raționamentului logico-juridic nu poate fi cenzurată decât în căile de atac prevăzute de lege și nu poate forma obiectul unei verificări disciplinare.

De altfel, Secției nu îi revine competența de a aprecia asupra temeiniciei și legalității măsurilor și soluțiilor pronunțate de judecător, în caz contrar s-ar transforma într-o instanță de control judiciar.

Orice ingerință în procesul decizional contravine Recomandării nr.94 (12) a Comitetului de Miniștri către statele membre privind independența, eficiența și rolul judecătorilor, conform căreia *judecătorii judecă în concordanță cu interpretarea faptelor și a probelor, cu respectarea legii, potrivit propriei conștiințe.*

În același sens, Recomandarea nr.94 (12) a Comitetului de Miniștri reține că *măsurile procesuale și soluționarea aparțin în exclusivitate judecătorului, iar*

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

judecătorul nu este obligat să raporteze și să dea explicații sub presiunea unei anumite instituții și a opiniei publice despre felul în care a soluționat un caz sau altul.

Prin urmare, aspectele referitoare la necesitatea administrării unor probe și la modalitatea de calcul a fracției de pedeapsă nu pot fi reținute în sarcina pârâtei judecător X ca și element material al abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t din Legea nr.303/2004.

Pentru ca o faptă să fie ilicită, este necesar ca judecătorul să fi încălcat norme imperative pe care ar fi trebuit să le respecte cu ocazia îndeplinirii funcției.

În cauza de față, astfel cum rezultă din probele administrate în cauză, doamna judecător X a încălcat dispozițiile legale prevăzute art. 425 ind. 1 alin. 7 pct. 2 lit. a din Codul de procedură penală, precum și dispozițiile legale procedurale care reglementează modalitatea de acordare a liberării condiționate.

În acest context, Secția reține că modul în care doamna judecător a înțeles să soluționeze cauza cu care a fost investită se circumscrie unei greșeli cu caracter neîndoielnic, în vădită contradicție cu dispozițiile legale și căreia îi lipsește orice justificare.

Față de aceste considerente Secția apreciază că fapta pârâtei astfel cum a fost descrisă anterior se circumscrie elementului material al abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Sub aspectul laturii subiective, Secția reține că legiuitorul, prin folosirea sintagmei „gravă neglijență”, a stabilit gradul culpei ca fiind cel al „culpei lata”.

Culpa este gravă atunci când autorul a acționat cu o neglijență sau imprudență pe care nici persoana cea mai lipsită de dibăcie nu ar fi manifestat-o față de propriile interese.

În consecință, pentru a se putea reține „grava neglijența” este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, cu consecințe grave asupra înfăptuirii actului de justiție. Astfel, trebuie ca nerespectarea normelor de procedură să poată fi caracterizată ca fiind o greșeală evidentă, neîndoielnică, care nu își găsește o justificare, cu consecințe deosebit de grave.

Neglijența gravă este una ce nu poate fi pusă la îndoială, vădită, fiind dată de însăși importanța normelor încălcate prin fapta ilicită.

Așadar, autorul faptului ilicit este vinovat pentru că încalcă o dispoziție a legii, în condițiile în care el ar fi avut posibilitatea de a i se conforma, exhibând astfel o manifestare de voință, pentru care este ținut responsabil de rezultatele comportamentului său.

În speță, caracterul grav al neglijenței rezultă atât din specificul normelor procesuale penale încălcate cât și din consecințele generate de nesocotirea acestor dispoziții legale concretizate în acordarea liberării condiționate unei persoane condamnate fără ca situația juridică a acestuia să fi fost analizată de Comisia de liberări.

Având în vedere cele expuse anterior se impune a fi reținut și caracterul „nescuzabil” al nesocotirii normelor legale, care trebuie văzută, în primul rând, din perspectiva îndatoririlor pe care un judecător le are atunci când soluționează o cauză.

Pentru aprecierea formei de vinovăție cerută de lege trebuie luat drept model criteriul adoptat în dreptul civil, cel al „omului diligent” care este unul obiectiv, completat cu elemente de ordin subiectiv.

Aplicând acest criteriu obiectiv la segmentul de activitate pe care îl presupune înfăptuirea actului de justiție, etalonul ar trebui să fie cel al „magistratului diligent” care acționează cu grijă față de interesul public de înfăptuire a justiției și de apărare a intereselor generale ale societății.

Or, pârâta X, prin modul în care a înțeles să-și exercite funcția de judecător, nu a dat dovadă de diligență și nu a acționat în sensul respectării dispozițiilor legale care reglementează procedura acordării liberării condiționate

Apărarea pârâtei în sensul că nu a avut posibilitatea reală să amâne pronunțarea în cauză pentru o perioadă mai mare de timp deoarece știa că urmează să intre în concediu medical timp de 30 de zile după operația ce urma să o suporte nu este de natură a înlătura răspunderea disciplinară a acesteia.

În acest context, problemele personale invocate relativ la starea de sănătate pot constitui elemente care să fie avute în vedere în circumstanțiere.

Având în vedere că nu poate fi invocată propria culpă în justificarea unei acțiuni ilicite, Secția apreciază că pârâta avea posibilitatea să prevadă urmarea faptelor sale, întrucât dispozițiile legale sunt clare din acest punct de vedere.

Față de caracterul imperativ al normelor de procedură încălcate, forma de vinovăție cu care a fost săvârșită fapta este aceea a gravei neglijențe, deoarece nu se poate reține nici o împrejurare care să poată justifica încălcarea de către un judecător a normelor de procedură care guvernează desfășurarea procesului penal și în concret a dispozițiilor legale ce reglementează procedura acordării liberării condiționate.

Față de toate aceste circumstanțe, Secția apreciază că fapta doamnei judecător X nu se circumscrie unei culpe scuzabile, de natură a înlătura răspunderea disciplinară a acesteia.

Cu privire la condiția *producerii unei consecințe grave* asupra înlăturării actului de justiție, determinată de încălcarea unor îndatoriri profesionale, urmează a se observa că, prin modalitatea în care a procedat la soluționarea cauzei o persoană condamnată a beneficiat de liberarea condiționată, deși situația sa nu a fost anterior discutată în cadrul Comisiei de liberări constituită la nivelul locului de deținere.

Consecințele grave ale faptei ilicite sunt determinate și de faptul că dispozițiile legale încălcate sunt norme imperative, de procedură penală, instituite de legiuitor pentru asigurarea unui cadru strict, disciplinat al procesului penal.

Rezultă că urmarea periculoasă, prin nerespectarea acestor reguli procesuale imperative, constă tocmai în încălcarea principiului specific normelor imperative și a cursului procesului penal.

Prin nesocotirea normelor procedurale menționate anterior pârâta judecător X a adus atingere valorilor sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în

sensul larg al acestui concept, valori care sunt transpuse, în planul responsabilităților profesionale ale judecătorului, în obligații și îndatoriri profesionale, stabilite prin legi și regulamente a căror respectare nu poate fi considerată ca având caracter facultativ pentru un judecător, în raport de obligația instituită prin art. 4 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările ulterioare.

Totodată, prin neaplicarea dispozițiilor legale în scopul edictării lor au fost lezate relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție în sens larg, care presupun, pe lângă organizarea și funcționarea în limitele legii a organelor judiciare și îndeplinirea corectă a actului de justiție.

În consecință, Secția, constată, din probatoriul administrat în cauză, că fapta pârâtei care, în perioada 1-2 octombrie 2015, fiind investită cu judecarea și soluționarea cauzei penale nr. 8414/231/2015 a Secției penale a Tribunalului, a nesocotit din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele legale care reglementează procedura de acordare a liberării condiționate, cu consecința punerii în libertate a persoanei deținute au un caracter imputabil acesteia, nefiind justificate de cauze obiective care să le circumscrie unei culpe scuzabile și întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) teza a II a raportat la art. 99¹ alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru motivele expuse anterior, Secția va admite acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva doamnei X.

La individualizarea sancțiunii ce va fi aplicată în condițiile art. 100 din Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția urmează a avea în vedere împrejurările, gravitatea concretă precum și consecințele faptelor săvârșite de pârâta judecător.

În procesul de apreciere a individualizării sancțiunii nu trebuie pierdute din vedere sau minimalizate consecințele directe, imediate, ale faptelor magistratului, astfel cum au fost reliefate de probele administrate în cauză.

Astfel, Secția reține că pârâta, are o vechime de 20 de ani în funcția de judecător, iar din anul 2014 îndeplinește funcția de președinte al Secției penale din cadrul Tribunalului De asemenea, doamna judecător nu a mai fost sancționată disciplinar și a avut calitative de *foarte bine*.

Raportat la circumstanțele personale și reale, Secția reține că în perioada în care a soluționat dosarul doamna judecător a avut anumite probleme personale, suferind două intervenții chirurgicale consecutive, în decurs de două-trei luni, din august 2015 până în octombrie 2015, iar în luna septembrie 2015 a survenit decesul tatălui său.

De asemenea, doamna judecător X a participat, ca judecător de permanență, la ședința de judecată din data de 2 octombrie 2015, în locul titularului completului.

Relevantă este și atitudinea sinceră a doamnei judecător manifestată atât în cursul cercetării disciplinare cât și ulterior în fața Secției.

Se va avea în vedere că valoarea socială lezată o reprezintă relațiile sociale referitoare la realizarea activității de justiție, în sensul larg al acestei noțiuni, care presupun organizarea și funcționarea în limitele legii a organelor judiciare și înfăptuirea corectă a actului de justiție, pe planul raportului juridic de muncă, aceste relații transpunându-se în obligații și îndatoriri profesionale ale judecătorilor, stabilite prin legi și regulamente.

Având în vedere cele arătate mai sus, Secția apreciază că se justifică aplicarea față de pârâtă a unei sancțiuni care să o atenționeze în sensul evitării săvârșirii unor fapte similare pe viitor.

Ca urmare, față de disp. art.100 lit. b) din Legea nr. 303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, Secția apreciază că se impune aplicarea față de doamna judecător X a sancțiunii constând în „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 10% pentru 3 luni” pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t lit.t) raportat la art.99¹ alin. 2 din același act normativ .

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva doamnei X, judecător în cadrul Tribunalului

În baza art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei X, judecător în cadrul Tribunalului sancțiunea disciplinară constând în **diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 10% pentru 3 luni**, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) raportat la art.99¹ alin. 2 din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 25 mai 2016.

Președinte:

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

